

అప్పు చేసి పప్పు కూడు

త్రవ్వలో కాశీనే శారీరకుని శవ
చుగాని, అప్పులో కాశీనే ఆనదుపాటుం
డందది అపండితుల అపోహ. అయితే
ఈ జీవితమే క్రితజన్మలో కర్మతాపాకు
'బ్రాహ్మణ' అని, ఇందులో జీవితకట్టి
పడేసి అనురాగ బంధాలలో కొన్ని కేరలం
మాను వేవం వేసుకున్న ఋణానురాగ
బంధాలన్నీ అనిన్నీ 'పాచ్చెరుక' గలవా
డికి, అనుభవమే మార్గదర్శి అనుభవతరక
మంత్రిం వంటపట్టినవాడికి - అప్పులో కాశీ
య్యడింకిప్పుకాదు సరిగదా గొప్పకూడాదు.
ఈ సత్యాలను బాగా మనం చెసుకొని,
"వడ్డీలనంగతి ఇచ్చే వేళే మానుకుండా
"అసలు"ని అసలు చెలిలోకిరానీ" అంటూ
చతుర్విధోపాయాలూ అప్పులుగడించే ఋణ
గుణవిధ రామదాసు అనే ఆపామిని దృష్టాం
తింగా చూపినూ, అప్పు ముప్పు తెచ్చి
పెడుతుందని నిరూపించి నీతిచెప్పడం 'అప్పు
చేసి పప్పు కూడు' (విజయ వాడకన్స)లో
ఒక లక్ష్యం; కలువనుబట్టి విలువకట్టి న్యవనా
రిస్తూ, ఎలానైనా ఏదో ఒక 'రాజా' అని

పించుకున్న వాడి తప మనకారితీ చేసుకోవా
లని ఆరాటపడే ఒక పెద్దవాగుల ముసలి
ముకుందావు వృద్ధుడయ్యాన్ని, జవరంజకంగా
చిత్రించడం రెండవది.
ఈ విధంగా లక్ష్యకుద్ది
ఉంటే, స్త్రీ అసంభవం కాకూడదు.
సి ఎన్. ఆర్. (రామదాసు), రంగారావు
(ముకుందరావు), చక్రపాణి, ప్రసాద్,
సదాశివబ్రహ్మంకంటివారు పూనుకొన్న
పుడు ఉన్నత ప్రమాణాలు ముసాగ్యం అవు
తాయని ప్రేక్షకులు అభినయించారు. అయితే,
కథమటా ముసరిన అసంఖ్యాక పాత్రలకు
పేరుపెట్టి, ఎడమలు తొడిగి చుట్టరికాలు
కలిపి, తెలపకలసి రావడం ప్రాధాన్యం
వహించడంతో, విశ్వజనీయమైన ఋణ
కాస్త్రం వస్తువుగా గల ఈ కథలో వికలని
పించేటంత ఋణగుణ్యుని వివరించలేదు;
కవాలనుకు నేటంత నిండుతనం కనబడలేదు.
అయితే, రామదాసు, ముకుందరావుల
పాత్రలు అందరికీ అభిమాన పాత్రలు కాగ
లవు. ఈ ఇద్దరినీ కలిపినిలిపే కథలో ఉన్నద

పాత్రధారులు: ఎన్. టి. రామ
రావు, సావిత్రి, జమున, గిరిజ
నార్యకాంతం, ఇ. వి. సతీశ,
జగ్గయ్య, రంగారావు, సి.ఎస్.ఆర్.
రేలంగి, రమణారెడ్డి, ముక్కామల.
శివరావు. చాలక్యం, పద్మనాభం
అల్లు రామలింగయ్య, నల్ల రామ
య్యారీ, ఆర్. శాగ్వరరావు. చదల
వాడకుటుంబరావు, ఎ. వి. ముప్పా
రావు జానియర్, మిక్కిలి శేషి.
సుబ్రహ్మణ్యం, ముప్పారావు.

స్క్రిప్ట్: చక్రపాణి, ప్రసాద్.
సదాశివబ్రహ్మం. మాటలు సదాశివ
బ్రహ్మం, పాటలు పింగళి నాగేంద్ర
రావు. సంగీతం పాలూరి రాజేశ్వర
రావు. గాత్రధారులు రీల, మేకల.
ఘంటసాల, ఎ. ఎం. రాజా, మాధవ
పెద్ది సత్యం. కెబ్బగనాణం కృష్ణన్.

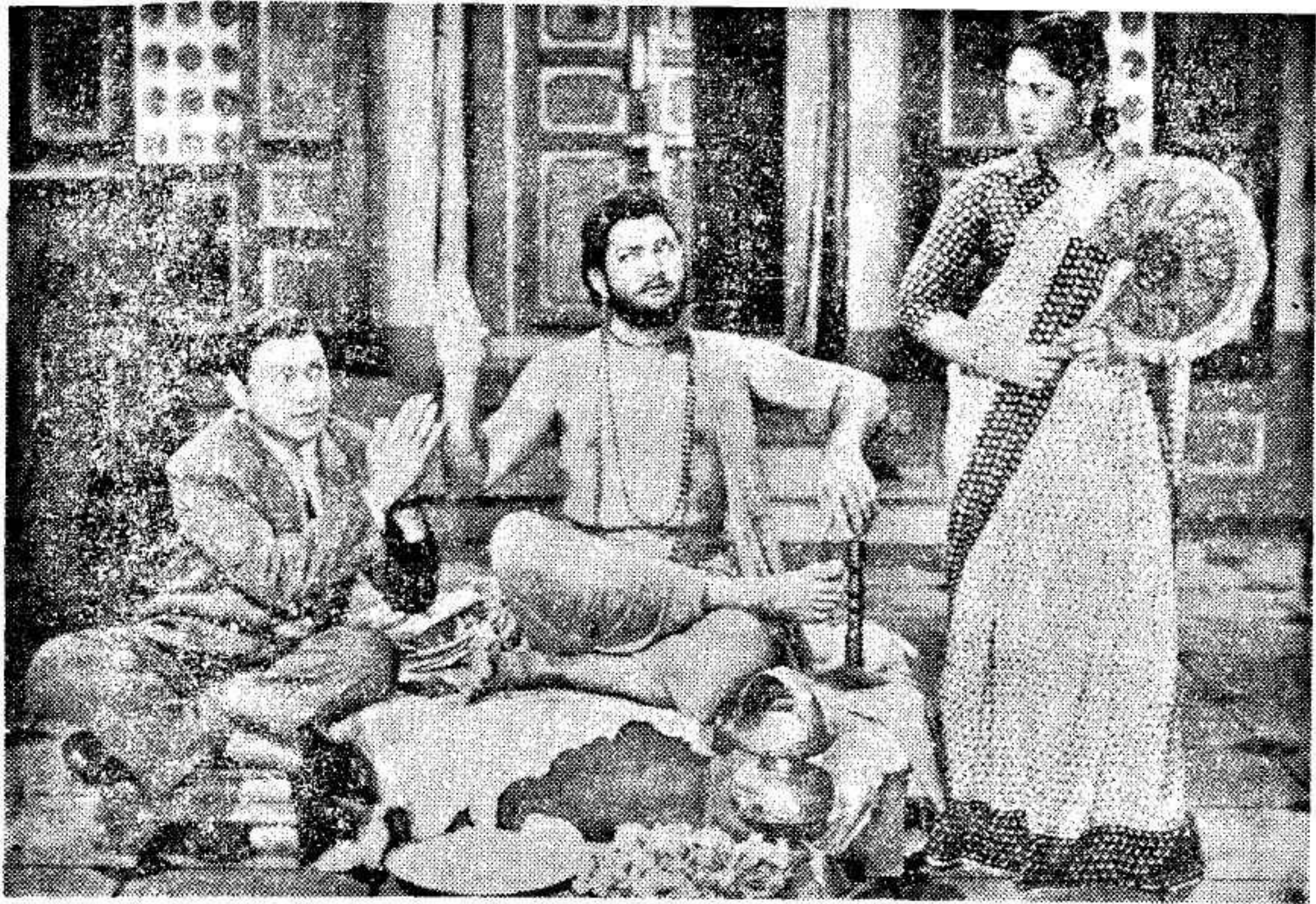
కళా దర్శకులు: గోఖలే, కళా
గర్. నిర్మాత దర్శకులు పసుమర్తి
కృష్ణమూర్తి. భాగ్యుగ్రహం
హార్మోన్ బార్ టే. ఎడిటింగ్ జంబు
లింగం దర్శకుడు ఎల్. వి. ప్రసాద్.
నిర్మాణం నాగిరెడ్డి చక్రపాణి.

కరమైన ప్రేమ కథలు కలిసిఉన్నాయి.
వాటిలో రామారావు - సావిత్రి,
జగ్గయ్య-జమున, రేలంగి-గిరిజ, రమణారెడ్డి-
దబ్బా, అప్పులవాటూ-బాకీ కమటూ,
నిర్మాణం, వటులక్క-దావి సత్ఫలితాలూ-
కలువకోవడం వృత్తాంతాలు.

రామదాసుగారికి, ఈ చిత్ర కథలో
మొలకెడు మరే అప్పులు కుప్పతిప్పులుగా
పెరిగిపోవడంతో, పరిపతి సగటు సినిమా
పాటలో భావంలా పూజ్యం అయిపోయే
స్థితికి వస్తుంది. అంతలో 'రావునాపాహ్'
బిరుదువచ్చి ఆనుకుంటుంది. అప్పుడు ఈ
ఋణగృహానికి 'దాటుణం'గా బుర్రపవి
చేసి, ధనధృతమైనదివాన్ బహదూర్
ముకుందరావుగారి ఆస్తిమీదను కువను
పోతుంది. ఆయన మనుమరాలు మంజరిని
తన కొడుక్కి చేసుకుంటే ఆస్తి చేజిక్కు
కుందనీ అప్పుడు, అప్పులన్నీ తీర్చిపారయ్యి
వచ్చునీ దురాళి పడతాడు. అయితే
ఆయనకి కళ్ళిగాఉన్న కొడుకులు లేరు.
ఉన్న కొడుకు రఘురాం ఒక్కడికీ పెళ్ళి
అయిపోయింది. అతను నీమలో ఉన్నాడు.
నెవాహిక ములందు... బొంకవచ్చు కొబట్టి,
కొడలు రీల 'ఖర్చు'యిపోయినటు కొడుక్కి
ఉతిరంరాసి, అతిన్ని మళ్ళీ పెళ్ళికి సిద్దం చేసి,
ఇటు ముకుందరావుగారితో పెళ్ళి చేరాలు

'శ్రీ కృష్ణపాండవయుద్ధం'లో
కృష్ణుడుగా సాహసమోడక.

‘అస్స చేసి’ పప్పుకూడు చిత్రంలో జగ్గయ్య, రామారావు, సావిత్రి.

మొదలు పెడతాడు. లీల అన్నగారు రాజాను ఇది తెలిసి. ఖైదునొచ్చి విడుదల (కథా వాయకుడు కొవడానికి ముందు పూర్వ ప్రేమంలో ఆతడు రాజకీయ వాయకుడు) అవుతూనే చెల్లెల్ని వెంటబెట్టుకుని రామదాసు దగరకువచ్చి ఆయన చేస్తున్న పని తప్ప అని చెబుతాడు. బలవంతన, చివరకి కోడలుపిల్లని పనిమనిషిగా ఇంట్లో ఉంచుకోవడానికి రామదాసుగారు ఒప్పుకుంటాడు— కోడుకు సీనునించి వచ్చేసరికి ఈ పిల్లని తూసివారు రించ లేదన్న భీమాతో. కాని పెళ్ళి ప్రయత్నం మానడు. అందువల్ల రాజా, లీల కాపరం నిలబెట్టడం కోసం ముకుందరావుగారి మంజురీ తీసి రాజాకి పెళ్ళికొడుండా జాగ్రత్త పడవలసి వస్తుంది. దానికితోడు, ఆడు ఖైదునొచ్చి విడుదల అయినపుడు స్వాగతం ఇచ్చిన ఇద్దరిలో ఒకరు వంజరి అయినందున (నటులు రామారావు సావిత్రి అయినందు వల్ల) పిల్లిదర్జా కథారంభానికి పూర్వమే ప్రేమించుకొన్నట్లు మనం పసిగట్టవచ్చును. మంజురీ తీసి గారికి హింసపడు మోతమహారాజా అయినా కాని పెళ్ళికొడుకు కంటికి ఆనడు. రాజా ఒక బొంకులమర్రి మహారాజా వేషం వేసుకుని వారియంట బస చేస్తాడు. రామ

దాసుగారు కలివిధాల ప్రయత్నించి ఆమాయిత్యపునులు చేయించి, ఆ ‘రాజా’ పై వత్తిడిలేవడంతో ఆతడు వేషం ఫీరాయించి ఖైరాగిగా లింగి ప్రవేశిస్తాడు. రామదాసు గారి కుడిభుజం భజగోవిందం (రేలంగి) బృందం అంతాకూడా రాజా, మంజరి, రఘురాం వగైరాలతో ఏకమై రామదాసు గారి ఎత్తులు సాగకుండా రకరకాల వాటకాలు ఆడుతారు. ఆయన కొన్ని బూటకాలు ఆడిస్తాడు. ఇలా వాటకాల్లిమిడ వడచి పోయి గమ్మస్థానం చేరుకుంటుంది కథ. ఆలోపల అప్పుల వత్తిడి ఎక్కువై, అపద్ధర్మంగా రామదాసుగారు గుండాలచేత తన ప్రత్యర్థిని తన్నించబోవడం, కాబోయే వియ్యంకుడి అస్తిలోంచి కట్నం బయటగా రెండు లక్షలు దొంగతనం చేయించడం వంటి అకార్యాలు చేస్తాడు. శృంగీకర్తలాగే కథకుడికి తన సృజించిన పాత్రలన్నిటి మీదా సమానమైన ప్రేమ ఉండడంవల్లనూ, ఇందులో పెద్దలకు ముచ్చటపెప్పేది స్వయానా వారి విడ్డూరకవడం వల్లనూ, పెద్దల మనసులు నోవ్వకుండా నున్నితంగా అపని చేయవలసి వచ్చింది. దండవార్డుమైన అకార్యాలకు పాల్పడిన

ముదాన్న భుక్కు రామదాసుగారు, ఈ విధమైన సగుపాయంచేసి తనకు దండనే కాక చివాటుకూడా తప్పించినందుకు పిల్లలను అభినందించాడు.

ఈ విధంగా ఎక్కడా దిగులు లేకుండా ప్రహసనం పద్ధతిలో ఆడుతూ పాడుతూ (రాజేశ్వరిరావుగారి వరసలలో), పొగిపోయే ఈ చిత్రంలో నటీనటులందరూ యథోచితంగా తమ పాత్రలు నిర్వహించారు. సంగీతం జరింజకంగా, పూర్వపు విజయచిత్రాల స్థాయిలో తరహాలో హాయిగా ఉంది.

ఘంటసాల, రాజా, లీల పాడిన ‘త్రిశ శీతం’ రచన, సంగీతంచన, ప్రకటనకూడా అద్భుతకరంగా వుదిరాయి. సరోజ గోవా కలర్ నృత్యం ఒకటి ఈ చిత్రంలో విశేషం. ఒక విషయంగా అలంబనంగా రూపొందించిన ఈ నృత్యానికి సెట్ చాలా బాగుంది. అలాగే రామారావు కన్న పారాణీక స్వప్నం ‘దమయంతి స్వయంవరం’ కూడా బాగుంది. విజయవారి పూర్వచిత్రాల స్థాయిలో అన్ని విధాలా చేరుకుందనిపించక పోయినా, అనేక విధాల ఈ చిత్రప్రయత్నం అభినందనీయం.

